

Vážená paní,

po nystechnutí naší výsady a nepřání
příběhu z pražského prostředí v květnu 45 jsem píši
ten můj - mám však úsměvu, ale říkám že se mi uleví,
když mě může dočítat na papíru a psát. Proč jsem totiž
mě hrozný květen znovu, v době kdy jsem svého příjmu na
kotelu jako v roce 45.

Bydlet jsme v Litvi, pravomocně jsem jako důstojník vyjádřil
v salonně banka na Masarykově nábřeží u Karlovy lázeň.
můj bratr Mirek byl totiž mrsarem v kavárně Janků
ve Vyšavěnek, která se koncem války změnila a on měl
byl mrsarem do německa. To však mrsaril a psal
ale byl ruský legionář, nemohl sástat domů, když by ho
hledali, odjel do Dobrušky, kde měli bezpečnou osadu.
4 května v pátek se začaly rušovat německé nopyšy
a probíral se v kotelu pracovalo, jako jsem napsal
do práce, ale v polovinu se z rozkřesou osada kouřel
v domě a pomě, že se tam mohli čeští lidé.

Na jistou se začala vyjít na ulici s tím, když
při domě na mážiči a u hořovického divadla
jel bank a stříl do lidí co byli práce na ulici a
psali, jako poděli a ten hrák mě ještě dlouho měl
v práci.

Odešel měnu říkají, aby mě nepouštěl domů, že
si pro mne až do skončí práce, v Litvi mě znovu při
kon nystechnutí naše služby.

ale ono to lepe začalo. Na mážiči na jednom rohu
kde jsem pracoval bývala kavárna LUMIR ta byla obsa-
zena SA maný a na druhém u parku byla slavná HITLERJUGEN
SA maný se rozkřesou hned tes toje, ale ta mládež oadna ta
až do německa. Byli se myhodí, měli pětaný rozkřes, ta hne se
Lumín nemohl nikdo přiblížit.

Prvou mojí ženou a mým manželem byla se stěží na světě
kde toho by bylo, ale bylo mi 19 let a to měchno oběh
bere jinak. Celou moji první studijní neprobou nesamohodily,
jsem si nebol a Petřina se stěží se smálo a kromou
a to byl nachod.

U mých rodičů přebýval, ale v ulici Karlových Světlých se nav-
išoval starý kovářský.

Prvního jsem jako to ani nypočal na Žitovně kde
bydlela moje babička a sám k tomu jsem šel se mi
hned přel ke škole na Žitovně byli a když jsem se šel se
v Hruševské, hned se navštívil se navštívil do restaurace k
Dobrušajin. Vůbec jsem to nebrala vážně, když to se mi to
nemůžu, ale opak byl pravdou. Za chvíli mě volal a bych
s mím šel, se mým babičkou na dvůr. Všechno jsem do
druhu (ten rok byl LOMIR) a když jsem byla ani se
těším poslech - nikde nikdo tu mě nepočal - co když
mě hoch přešel a šel, je sen a mě těhle po mě
ani přel, když jsem ho viděl - poprvé mě přel jsem ho navštívil,
ale když jsem došel do posledního patra - stálo jsem bylo
v mých očích na mím, olemhle dřív a nás jsem
nevěděla mím nebo nemám sejit, ale v tom se ovol
s bytu šel a byl k tomu mím a mě, má šel telefon,
byl v šel a babička byla opravou v telefonu, k mé
se šel navštívil. Potom mě ten sám vedl do pohybu a
ukázal mi prostělné okno a viděl jsem jak ho
vše na Staroměstské nastal. On potom jsem se do-
věděla, že to byl filmový režisér Světlý, kterého se
stěží přel navštívil a šel ho se mým po šel
ani do Bartolomějské a lidé ho se šel navštívil
pracoval pro mě.

Můj hoch když šel se navštívil se Prachov volal o pomoc
dab se ho mím vydal se přel do Prahy v mých se.
U Zbraslavky navštívil na Vlasance, kteří jeli Prachov na pomoc
fabrickou a se navštívil (si přel se se šel navštívil)
Vlasanci se navštívil a jeli na Malou Stranu kde bovali.

4) To, co se bylo odhaleno v jehněm Páthopě pominut
a kováři, kováři kováři měl představovat jeden život, ale
byli to jen náhodou chození kletí tomu byli saské.
jeu ~~ma~~ pa'a líou bylo spjatino podle jmen.

Odhalení se nicméně pominut Hana Benešova.
Chození pa'e mávy no- vyto' položil a to mi'sto tytičku,
ale po 48 roce s maminkou už šel rozeit s bazoukem, měl
štrůmí buchu hned na mcholem.

Te hdy měla KSČ bucovu v První brny, bylo to po úmru hoi
a kloučkanovi a lal'nech jeoum mloučičovi šel s kovářem
chlopec jím měl jako jsi ty náhli ho v jehněm Páthopu
Beneš jím nechal pastnit pominut a na Gotvalda tam
nesmím, ten mloučik ositnul klopou a šel dostal paragraf
„ústača presidenta republiky“

Bolel si páti dopisoval s headem a chtěil aby nechal mlať
pamětní desku před vchoď, když se tam nehmí, ale mamě.
Opět jedou v květnu chtěil položil tytičku na ten mi'sta
a opět šlo's se ptat. melitela a ten šel jím jano staro

„myhod ho.“ nemím jako by to bylo dopeřlo, ale jako nástahem
všičel prezidentky' vč, ale ho v rozčilení soutomil a my-
šou píleu šene presidenta- Svobody. Vypletko ale, také
jím padl sjeu to' po hošinuvi rozpravě šlibila mhou
dávím, že do roka tam bude pamětní deska. Goni, šlit
šplulo. Za rok bylo deska odhalena na jeji' nčički a nčički
headního vyška a kapehy.

Av tím kouši mýj přiběh, děkuji vám za ochotu mi vyslechnout
a už připole na had přes jehně páthop, všimněte si toho
přlouu ou už šouo nemí vidět je to sa ho líka narabli.
níhdo nemu' jeho historii, všichni pou jš po smuči a tak
vám ji přidám. Věte už se mi ulenlo. Šiky.

Věte všem' pashochá

Jiřina Sedličká roz. Samunová

PS. Přikládám fotky:
přlouu desky pamětní
a náčik kováři.
Alena z kováři si sachtomili život
když v ponuči šli ponuči Zřihom
ade vyatki a prošedim' je
Karel Měnil - Miroslav Samun a
Ferdinand Veselý.

Podleš' 76
Pá' brny
s.č. 26101